

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JULIJ - AVGUST 2002

Misli

thoughts

LETO - YEAR 51

ŠTEVILKA - NUMBER 7- 8

<http://www.glasslovenije.com.au/verweb/Misli/misli02.htm>

Vse b i n a

Misli

GLASBA IZ BARAGOVE
KNJIŽNICE

Julij - avgust 2002

KOT LASTOVICA	FANTJE IZ PRAPROTNA – slovenske ljudske
POD RODNI KROV	NONET CERTUS – Slava tebi Slomšek škof
p. Ciril A. Božič.....3	ANSAMBEL BRATOV AVSENIK – Vse življenje
PATER BAZILIJ VALENTIN	same želje
Stanko Prosenak.....4	OTOČEK SREDI JEZERA – Zvezde na nebu žare
KAJ MI POMENI SLOVENIJA	ZLATKO DOBRIČ – Sedem dolgih let
Dr. Marko Kremžar.....7	VESELA JESEN – 25 let zlate Štajerske popevke
POGOVOR MESECA	BIG BEN – Največji uspehi
Bojan Bertonec - Metka Žuk.....9	LOJZE SLAK – Raj pod Triglavom
ZGODBA ZA DUŠO.....11	NACE JUNKAR – Slovenski mornar
SVETI CIRIL IN METOD.....12	ŠTAJERSKIH SEDEM – Povej, da Slovenec si
SVETA DRUŽINA ADELAIDE.....16	POSTOJNSKA JAMA I in II
VAŠI DAROVI.....17	TRŽAŠKI OKTET – v živo-dal vivo-live
SVETI FRANČIŠEK ASIŠKI	RIBNIČANA ŠKRINJA – Slovenska vas
Marija Kmetova.....18	VOLK IN MALI MUC
SVETI RAFAEL.....20	JANEZ BITANC – Take božične
IZPOD TRIGLAVA.....22	DRUŽINA GALIČ – K tebi želim
KRIŽEM AVSTRALSKE	DESETI BRAT – Pelin roža
SLOVENIJE24	LJUBLJANSKI OKTET – Slovenija, moja dežela
KOTIČEK NAŠIH MLADIH.....30	ALPSKI OKTET – Veselo po domače
LONG LIVE SLOVENIA!	JAPART – To smo mi
Lenti Lenko.....31	OTO PESTNER – S svojimi gosti
ZAKON O EVIDENCI	POPOTNIK I in II
VOLILNE PRAVICE.....32	SESTRE KLARIČ – Marija, Mati moja (cena \$6)

Misli thoughts - Božje in človeške Misli thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski franješkani v Avstraliji | Urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@infoxchange.net.au | Naročnina za leto 2002 je 20 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 50 dolarjev | Naročnina za leto 2003 je \$30, letalsko \$70. | Naročnina se plačuje vnaprej | Poverjeničstvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. Misli na internetu: <http://www.glasslovenije.com.au/verweb/Misli/misli02.htm> ISSN 1443-8364

1952 - 2002 Misli 50 let 1952 - 2002 Misli 50 let 1952 - 2002 Misli

IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

UÈIMO SE SLOVENSKO – Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca -
LET'S LEARN SLOVENIAN I, II, III (\$15 - za posamezni del).
ZNAŠ SLOVENSKO – DO YOU KNOW SLOVENIAN – Teèaj slovenskega jezika za odrasle
– Slovenian language course for adults IN OSNOVNA SLOVNIÈNA PRAVILA IN VAJE –
Draga Gelt, \$20.
VENETI – FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY – slovenski in angleški prevod,
trde platnice – 534 strani, 150 ilustracij, \$45.
SLOVENC, KDO SMO – Ivan Tomažič, \$30.
ETRUŠÈANI IN VENETI – drugi venetski zbornik – Ivan Tomažič, \$25.
TRETJI VENETSKI ZBORNIK – V Evropi 2000 – Ivan Tomažič, \$25.
RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – Ptuj 2001, 46 strani, v slovenščini z angleškim
prevodom, \$8.
100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4. knjiga, \$10.
POTOK TREH IZVIROV – èrtice, pesmi in aforizmi – Ivan Lapuh, \$15.
LUÈ V ŽIVLJENJE – molitvenik z velikimi èrkami, \$20.
PREMIKI – Janez Janša, \$35.
TRIDESET DNI MED SLOVENC V MELBOURNU – Dr.Vladimir Vulikiè, \$25.
PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.
SVETO PISMO NOVE ZAVEZE – trde platnice \$45, mehke platnice \$30.
BIBLE CHILDREN – hard cover \$30.
POBegli ROBOT – Vida Peèjak, \$3.
PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS – Leopold Suhodolèan, \$1.
PAPEŽ JANEZ PAVEL II. V SLOVENIJI, \$15, na razpolago samo še 1 knjiga
PRATIKA 2002, Celje, \$8.
BEŽI ZLODEJ, BABA GRE - Danila Kocjan, J. H.
SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE – SLOVENE LEGENDS – Dušica Kunaver, \$30.
UÈBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL -Milena Gobetz,
Breda Lonèar, \$15.
MODERNI ANGLEŠKO SLOVENSKI SLOVAR, \$80.
NA USODNEM RAZPOTJU - Persiè Marjan, \$20.
VSAK DAN ZDRAVILNE RASTLINE - Angerer Tatjana, \$10.

FOTOGRAFIJI Z NASLOVNE STRANI:

TOPLO JADRANSKO MORJE vabi v vroèih
poletnih dnevih k osvežitvi in poèitku. Tako
razkošno se koplje v morju starodavno mesto
PIRAN, pravi biser slovenske Istre.

NAJBOLJ VROÈI evropski meseci pa so pravi
SNEŽNI RAJ v osrèju najvišjih vrhov Great Divid-
ing Range - na jugu New South Walesa in na
severu Victorije. Tako bela je Avstralija v teh dnevih
naše zime v osrèju Snežnih gora - v SNOWY
MOUNTAINS kjer z 2228 metri nadmorske višine
kraljuje najvišja gora Avstralije Mount Kosciuszko.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Arhiv Misli:
1,3,4,5,6,7,9,18,19,22,23,29; France Stele: 8;
p. Ciril:8,10,25,27; Jože Vuzem:17; p. Filip:21,32;
Ana Marija Cek: 12,13,14,15; Marija Anžič:21,30,31;
Dragica Gomizelj: 26; Ivan Lapuh: 27; Andrew
Fistriè: 28; Martha Jelenko: 30.
RISBE: Zorka Èernjak: ovitek.

Kot lastovica pod rodni krov

Urednikove misli

VERZI TE SLAKOVE PESMI me v teh dnevih večkrat spremljajo. Kar nekaj zaporednih sobot sem bil na mednarodnem letališču v Melbourneu, kjer sem se poslavljaj od ljudi, ki so del mojega sedanjega življenja. Hvala Bogu, res je letos dobilo priložnost toliko rojakov, da gredo na pot v kraje svoje mladosti. »Pojdi kamorkoli hočeš, vedno te ostane nekaj tam, kjer si se rodil,« poje pesnik in izraža resnico, ki jo izseljenec, pa naj bo še tako vživet v novi svet, podoživlja vedno znova. Zato sem vesel vsakega, ki se gre odžejat k studencu pod Triglavom. Letos se je menda tudi kar precej rojakov iz Avstralije (nad petdeset) odločilo, da se za stalno vrnejo v Slovenijo. Celo naša mlada učiteljica, v Avstraliji rojena Lidija Lapuh, je šla tja s tem namenom. Sedaj z Julie Bracar iz Sydneya pripravljata v Ljubljani odprtje trgovine Harvey Norman. Svet se vrti...

Sedaj je čas evropskega poletja in avstralske zime; čas počitnic in dopustov na Severu, čas zaključevanja računov finančnega leta na Jugu. Vse to se odraža na nek način tudi v tej številki Misli, ki povezuje dva meseca: julij in avgust 2002. V petek, 26. julija 2002, bo minilo pet let od smrti patra Bazilija Valentina, ustanovitelja verskega in kulturnega središča v Melbourneu in urednika Misli od marca 1972 do julija 1997. Zanj bomo zadnjo nedeljo v juliju darovali sveto mašo, v tej številki Misli pa se ga spominjamo s pesmijo, ki jo je zapel Stanko Prosenak, njegov dolgoletni prijatelj in zaupnik doma matere Romane. Hvala Stanku za pesem in vsem vam, ki se pokojnega patra spominjate v molitvi in darujete zanj za svete maše. Mož je mnogim pomagal in se prehitro zgaral. Naj počiva v dobroti Stvarnikovega srca!

Koncem junija smo praznovali 11. rojstni dan Slovenije. Na obisku je bil dr. Zvone Žigon z Urada Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu – o vsem tem lahko berete v tej številki. Tehtno je razmišljanje dr. Marka Kremžarja iz Argentine o tem, kaj mu pomeni Slovenija – ne pozabite ga prebrati. V Canberri je v začetku junija nastopil službo novi odpravnik poslov slovenskega veleposlaništva g. Bojan Bertoneclj. Zanimiv pogovor z njim nam je pripravila gospa Metka Čuk, nekdanja lektorica slovenskega jezika v Sydneyu. Hvala obema za bogat in zanimiv pogovor. Gospodu Bertoneclju in njegovi družini izrekamo dobrodošlico! Spet čestitamo!

V juniju je Avstralija praznovala kraljičin rojstni dan. To praznovanje je prineslo posebno čast in odlikovanje Order of Australia Medal trem našim rojakom: Ivu Klobčiču iz Newcastlea, NSW, Francu Vodušku iz Cobram, VIC in Lentiju Lenku iz Melbournea. Tudi Misli se pridružujejo številnim čestitkam, ki ste jih bili zasluženi odlikovanci deležni. Zlatomašnik pater Valerijan Jenko pa je 16. julija 2002 prejel iz rok predsednika Republike Slovenije g. Milana Kučana državno odlikovanje, Častni znak svobode Republike Slovenije. Spet čestitamo!

Le listajte po Mislih, da boste našli še več – Križem Avstralske Slovenije in Izpod Triglava. Topel zimski pozdrav iz Melbournea. Bog živi!

pater Ciril

PATER BAZILIJ VALENTIN

Nikdar ga Sloven'ja avstralska ne bo pozabila

Ob peti obletnici smrti patra Bazilija (+26.7.1997) smo se ga spomnili pri sveti maši v nedeljo, 28.7.2002, ob deseti uri v Kew. Po maši pa je bilo v dvorani srečanje nekdanjih stanovalcev Baragovega doma, fantov, ki jih je pred 42. leti začel sprejemati pater Bazilij.

Stanko Prosenak, njegov dolgoletni prijatelj in sodelavec, je življenje in delo patra Bazilija strnil v pesem s posvetilom PATER BAZILIJ VALENTIN.

Veselje patra Bazilija: dve slovenski poroki pred štiridesetimi leti v stari kapeli v Kew.

Pater Bazilij, Albin Valentin,
ljubljene deželice slovenske sin.
Bogat v veri do Boga
in ljubezni do svoj'ga naroda preizkušaneega.

Amerika, dežela svobode ga poslala,
bratom pod Južnim križem ga dala.
Božjo je besedo oznanjat prišel,
tolažiti izgubljene je duše začel.

Trden, trmast in žilav kot dren,
vztrajen, pokončen, pošten in ponosen,
srce pa zlato, polno ljubezni,
za Kranjca svojega neizmerni.

Enkrat rodi le duša se takšna,
ki zase le malo kaj vpraša,
ravna se po nauku Božjega Sina,
za sestre in brate vedno prva mu briga.

Revež, brez cvenka v žepu,
ponižno potrka na vrata pri škofu:
Prišel sem, skrbim za naše duše Kranjske,
vendar brez strehe sem svoje.

Brat v Bogu nadškof je pravi,
prošnjo, ki tujec mu stavi,
resno pretehta in navdušeno izjavi:
Tam, v Kew, prostor zate bo pravi.

Angelu varuhu in Božji Materi Mariji
mladi pater srčno se zahvali:
Padua Hall mi končno streha je nad glavo,
tu postavim temelje za melbournsko
Slovenijo malo.

Zame hiša ta bo prevelika,
družbo potrebujem, kot se pri nas šika.
V pristanišče ladja z imigranti je priplula,
na nji družba slovenska se mu ponuja.

Išče potrebne po kampu v Bonegilli
kjer redno obiskuje naložen z darili.
Družinam potrebnim vse razdeli,
kar od dobrotnikov uporabnega dobi.

Leto za letom sebe razdaja,
obiskuje potrebne, tolaži, bodri in pomaga.
Pri klubu slovenskem tud' roko poda,
Slovencev tako vsak dan več spozna.

Izgubljati čas dragoceni je greh,
cerkev svojo zgraditi bo pravi uspeh.
Ponovno potrka na vrata pri škofu,
hram božji želim zgraditi, tam na tenis kortu.

Je nadškof brat v Bogu, razumen v glavi:
Hram Božji postavi tam hitro, on pravi.
So fantje hvaležni kar vsi pomagali,
temelje in streho cerkvici slovenski so dali.

Visoki je gost povabljen iz domovine,
pohvalil je pastirja in ovčice dobrotljive.
Krstil je svetišče po bratih slovanskih,
žegen sv. Cirila in Metoda, reče, bodi na Slovencih avstralskih.

Pater Bazilij Valentin (rojen 29.8.1924 v Ljubljani - Vič, umrl 26.7.1997 v Melbournu). Fotograf ga je ujel po maši v Kočevskem Rogu. Pater ni mogel verjeti, da je dočakal ta dan.

Pater Bazilij z redovno sestro Emo Pivk (rojena 15.6.1915 v Gorici, umrla 5.2.1999 v Melbournu) v Mt. Elizi, kjer je pater organiziral vsako leto v januarju počitniške tedne za družine, fante in dekleta.

Avstralija, dežela bogata, svobodna,
nudi obilen kos belega kruha.
Cerkev slovenska pa Božjo besedo,
za spokojno življenje in odrešenje za dušo.

Lurška Marija v Baragovem domu prebiva,
Mati Božja slovenska v Sunbury poroma.
Slovenija tu se novemu svetu predstavi,
s patrom Bazilijem na čelu in slovenski noši ta pravi.

Enkrat v Tasmanijo k rojakom jo mahne,
drugič v Adelaide ga železni konjiček popelje,
na poti kar v avtu izbere počitek,
po vzgledu in skromnosti kot ga dal je sv. Francišek.

Nikar ne odnehaj, srce mu velevala,
postavi še Dom, saj ni daleč do dneva,
ko ostarel, onemogel slovenski bo brat,
graditi Dom počitka prepozno bo takrat.

Po slovesnem bogoslužju cvetne nedelje.

To sanje so prevelike, reče tisti, ki primakniti noče.
Z voljo pravo, vztraja pater, je vse mogoče.
Za vzgled cekin še svoj primakne
in skupnost cela se navduši: Dajmo bratje -
"Takole fletno po domače".

Izneveril svojim idealom ni se nikoli,
odklanjal antikriste, pri krmilu, v domovini mili.
Prenašal bridke, nezaslužene klevete,
za Božjo čast in domovine njemu svete.

Njegovo se življenje prezgodaj je končalo,
ko odšel brez slovesa je po zaslužen plačilo.
Mu domovina draga se končno poklonila,
nikdar ga Sloven'ja avstralska ne bo pozabila.

Stanko Prosenak

"MISLI sem oddal na pošto in grem na kratek oddih v neznano!"

Če mu je le čas dopuščal, je pater Bazilij vsako `rojstvo` novih Misli praznoval kje v samotnih koticah lepe viktorijske narave. To mu je bil tudi edini počitek. V avtu je vedno s seboj vozil spalno blazino, na oknih je imel zavese, tako, da je prenočeval tam, kjer ga je dohitela noč. Frančiškov sin Bazilij se pogovarja s pticami, dobra sestra Ema pa mu je dala hrano tudi zanje.

KAJ MI POMENI SLOVENIJA

dr. Marko Kremžar, Argentina

Kot otrok sem vedel, da je Slovenija čudovita dežela strmih gora, pisanih polj, skrivnostnih gozdov in prijaznih ljudi, v katero me je postavila Božja dobrota. Obzorja moje dežele so se z leti širila. Vedel sem, da obsega Slovenija tudi doline z lepimi imeni, kot so Rož, Podjuna in Zila, pa daljne pokrajine kot Goriška, Benečija, Primorje, Istra in Porabje, kamor nisem mogel, ker so domovino sekale tuje meje. Te so bile zame izraz nasilja.

Potem je vdrlo nasilje čez meje in nas preplavilo. Kmalu pa se je sredi tuje povodnji razdivjala nad nami še krvava, domača revolucija, ki naj bi zgradila nov svet, pa je prinesla s seboj le gorje. V imenu komunistične utopije so spremenili Slovenijo v zemljo neštetihamolčanih grobišč in zatajenih smrti. Ko je domovina desetletja ječala pod strahovlado nekdanjih rabljev, sem kot toliko drugih rojakov občutil, da je molčeča in nemočna Slovenija prav v svoji stiski toliko bolj – moja dežela.

Postal sem begunec. Skupaj s tisoči sem povečal nepregledno vrsto slovenske diaspore. Iz daljave domotožja sem sprva gledal na Slovenijo kot na svojo, a meni nedosegljivo domovino pod Triglavom. Zakaj imamo še radi Slovenijo, ki je daleč, je prišlo na misel marsikomu, ki ga je doletela usoda zdomstva. Nekateri so si odgovarjali, da zato, ker je Slovenija lepa. Čutil sem, da to ni dovolj. Odnos do Slovenije je presegal navezanost na zemljo in na njene lepote. Slovenija je resnično lepa, a veliko lepša je za nekoga, ki z njo čuti, ker ve, da so jo pomagali oblikovati

njegovi predniki, ki so ji darovali svoje sile in talente. Slovenija mi je pri srcu ne le zaradi lepote, temveč ker je dežela mojega rodu in moja.

Morda se mi je ob tej zavesti okrepila misel, da je Slovenija prej kot slikovita dežela skupnost ljudi, narod, kateremu po Božji volji pripadam. Sledilo je spoznanje, da so mi z darom pripadnosti narodu bile dane tudi odgovornosti, pravice in dolžnosti, ki se neločljivo prepletajo in katerim se ne morem izogniti, če hočem ostati sam sebi zvest.

Povsod na svetu najdeš lepe pokrajine in zanimive, navadno prijazne ljudi. Včasih so tudi prijaznejši kot lastni, pa je odnos s slovenskimi rojaki vendarle drugačen. Ali ni podobno v družini, kjer se križajo različna mnenja in se krešejo značaji, a kljub temu – kdo ne občuti v njej skritih vezi? Iz takih nevidnih vezi so pričele rasti po svetu slovenske skupnosti. Ustvarjali so jih rojaki, ki se v svojih srcih Sloveniji niso hoteli odpovedati. Ali se ni majhen delček Slovenije na neki način selil z nami?

V časih, ko je bil svet še neizmerno velik, so se z odhodom iz domovine zrahljale vezi, ki so izseljenca vezale na narodno skupnost. V sedanjem, vedno manjšem svetu, ni nujno tako. Razdalje, ki ločujejo celine, in meje med deželami izgubljajo svojo usodnost. Z leti spoznavam, da narod resnično ločujejo le tiste meje, ki si jih postavlja sam, a da te lahko tudi sam podere in izbriše. Slovenija je občestvo oseb in družin s skupno preteklostjo in skupnimi upi za prihodnost; je skupnost Slovencev, narod z lastnim zakladom vrednot.

**Zadnji plavajoči mlin
na reki Muri
še dela s polno močjo.
Vsi drugi so že svoje odmleli.
Na žalost!**

Fotografija in besedilo: France Stele

Diaspora, v kateri bivam, je del tega naroda – vprašam se, ali jo bo ta hotel in znal sprejeti v svoj življenjski projekt. Nisem edini, ki čuti, da slovenstva ne moreta vezati ne kraj bivanja ne kraj rojstva, ker je to predvsem stvar zavesti in srca. V zdomstvu ne gojiš slovenstva iz koristi. Kot večina ne skrivam pripadnosti svojemu narodu in pri tem nimam občutka majhnosti. Slovenska navzočnost v svetu mi krepi samozavest. Kamorkoli me je zanesla pot, sem naletel na zavedne rojake, ki so v tujini pomagali graditi svet in v njem izstopali s svojimi talenti in storitvami. Tako je postala Slovenija v mojih mislih vedno bolj prostrana in manj na ozemlje vezana stvarnost. Nad nekdanjim ozemeljskim in zato nujno ožjim pojmovanjem Slovenije se mi je pričela oblikovati ne nova, marveč dopolnjena vizija pestre in razgibane vesoljne Slovenije brez meja. Tudi ta Slovenija ima središče na križišču evropskih kultur v državi, katero je priklicala v obstoj volja slovenskega ljudstva. Ob pogledu nanjo si predstavljam, kako slovenska lipa,

zakoreninjena med Alpami in Jadranom, razteza veje prek celin, do koder je vihar zgodovine zanesel slovensko zavest.

Slovenija brez meja postaja za Slovence, ki živimo v svetu, iz dneva v dan bolj domač pojem, rojakom v matici pa utegne zveneti še nenavadno. Medtem se razdalje krčijo in v bližnji prihodnosti bo konec evropskih meja, ki so stoletja oblikovale mišljenje slovenskih rodov. Slovenske zemlje ne bo več branil državni zakon, temveč le volja Slovencev, da ohranijo in krepijo svojo identiteto. Slovenska podjetja bodo obstala in se razvijala usmerjena v svet, kolikor bodo zasidrana v svojem. Slovenska kultura bo skupaj s slovenščino postavljena pred preizkušnjo lastne volje do življenja. Živela in krepila se bo tam, kjer jo bodo imeli radi. Za ljubezen, za kulturo in tudi za gospodarstvo novega veka pa so meje in razdalje brez pomena. Prepričan sem, da sta Slovenija na svojih tleh in Slovenija v svetu dela iste Božje stvarnosti in da bosta tesno povezani laže premagovali izzive novih dni.

Pred zdaj že dolgimi leti se mi je ob takem razmišljanju porodila misel, ki morda najbolje odgovarja na vprašanje, kaj mi pomeni Slovenija.

V pesmi se mi je zapisalo:

**»Slovenija, moj dom brez mej...«
(Iz Družine)**

porovarjala se je mečka cuk

novi odpravnik poslov
slovenskega veleposlaništva
v canberri

Gospod Bertoncelj, dobrodošli v Avstraliji! Junija ste nastopili službo odpravnika poslov na slovenskem veleposlaništvu v Canberri. Kakšni so vaši prvi vtisi? Kaj vas je v Avstraliji doslej presenetilo, kaj vam je posebej všeč?

Prvi vtisi ob prihodu v Avstralijo in hkrati na novo delovno mesto v Canberri so povsem pozitivni. V

Avstraliji sem prvič, že pred prihodom pa sem se poskušal opremiti s kar največ praktičnimi informacijami o življenju in delu v Avstraliji, tako da ni bilo nobenih velikih presenečenj. Hkrati sem o Avstraliji kot mestu službovanja razmišljal že dalj časa, pravzaprav pa sva s soprogo oba imela željo priti v to zanimivo deželo-kontinent. Prav gotovo so lahko razmišljanja in podobe, ki jih nosi človek v sebi, preden se dejansko spozna z neko deželo, različne od stvarnosti, vendar pa je začetek obetaven.

In kako se prilagaja na novo življenje vaša družina?

Tudi družina s privajanjem na novo okolje nima težav. Oba sinova, stara sta deset in dvanajst let, kot tudi soproga so zadovoljni. Uredili smo že prve formalnosti glede nastanitve, glede šole. Canberra nam »odgovarja« kot mesto, ki se nam zdi kot družini prijazno. Ne glede na posebnosti, nas atmosfera življenja malo spominja na Dunaj v Avstriji, kjer smo tudi preživeli več kot pet let. Vsi pa bi si seveda želeli spoznati še veliko več Avstralije.

Nam lahko poveste, kaj ste delali, preden ste prišli v Avstralijo?

Po izobrazbi sem diplomiran politolog mednarodne usmeritve, diplomiral pa sem na Fakulteti za družbene vede v Ljubljani leta 1987. Do leta 2001 sem bil zaposlen na Zavodu Republike Slovenije za mednarodno znanstveno, tehnično, prosvetno in

kulturno sodelovanje, od tedaj pa v Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije. V letih 1995–2000 sem služboval na Veleposlaništvu Republike Slovenije na Dunaju v Avstriji, zadnji dve leti v kabinetu zunanjega ministra, sedaj pa tu, na veleposlaništvu v Canberri.

Koliko časa nameravate ostati tukaj? Imate v mislih že kakšne projekte, ki jih želite izpeljati?

Mandat slovenskih diplomatov v tujini je običajno štiri leta. V takšnem obdobju se poleg rednega diplomatsko-konzularnega dela in aktivnosti zvrsti še vrsta dogajanj, ki so rezultat posebnih projektov ali odraz splošnega razvoja slovenske države. Zanimiva so pravzaprav vsa področja, od bilateralnih političnih in ekonomskih odnosov z Avstralijo, promocijskih in informativnih možnosti, kulturnega sodelovanja, posebej pa tudi sodelovanja s slovensko skupnostjo v Avstraliji. Hkrati se mi zdi potrebno poudariti tudi izzive, ki jih prinaša vključevanje Slovenije v Evropsko unijo in NATO.

Vaša predhodnica gospa Helena Drnovšek Zorko se je zelo zavzemala za

kulturo in umetnost ter za tovrstno izmenjavo med Slovenijo in Avstralijo. Nameravate tovrstne stike še razširiti in poglobiti ali pa morda želite odpreti še kakšno novo področje sodelovanja?

Za kulturno sodelovanje prav gotovo velja, da s svojo posebno izrazno in vrednostno močjo zelo pomembno prispeva k podobi in samozavesti naroda in njegovih pripadnikov, kjerkoli že so. Gotovo tako velja tudi za Slovence v Avstraliji. Prizadevanja gospe Drnovšek-Zorko so obrodila lepe rezultate in tudi sam si želim, po najboljših močeh in ob zavedanju o vedno perečih finančnih okvirih, nadaljevati s takšnim pristopom.

Kaj se dogaja s socialnim sporazumom med Slovenijo in Avstralijo? Lahko avstralski Slovenci v prihodnosti pričakujejo kakšne olajšave na področju zdravstvenega in pokojninskega zavarovanja ter davkov, če se vrnejo v Slovenijo?

Sklenitev sporazuma o socialni varnosti med Slovenijo in Avstralijo je v sklepni fazi, kar pomeni, da je potrebno tekst sporazuma še tehnično uskladiti in nato sporazum še podpisati. Pristojni ministrstvi za delo v obeh državah ocenjujeta, da bi bil podpis mogoč v začetku oktobra letos. Sporazum pa bi potem tudi formalno stopil v veljavo predvidoma z naslednjim letom. Sporazum bo med drugim uredil tudi področje pokojnin, kar bo olajšalo medsebojno priznavanje delovne dobe in izplačila pokojnin, predvsem tistim, ki se za stalno vračajo v Slovenijo. Glede zdravstvenega sporazuma pa zaradi različnih sistemov plačevanja zdravstvenih storitev ni pričakovati skorajšnjih dogovorov.

Je kaj novega na področju približevanja Slovenije Evropski skupnosti?

Slovenija je v procesu vključitve

v Evropsko unijo prišla že zelo daleč in je med vodilnimi državami kandidatkami za članstvo. Zaključila je pogajanja o večini, trenutno že 27 poglavjih evropskega pravnega reda. Preostala so še tri poglavja (kmetijstvo, regionalna politika, skupni proračun), kjer je na primer naš cilj, da bi bila Slovenija, vsaj v začetnem obdobju članstva, neto prejemnica sredstev iz Evropske unije in ne neto plačnica v skupni proračun. Za omenjena zadnja tri poglavja pa glede na izjemen finančni pomen za Evropsko unijo, usklajevanja tečejo še tudi med samimi članicami unije. Članice morajo tako izoblikovati še svoja zadnja pogajalska izhodišča za pogajanja z državami kandidatkami. Slovenija vsekakor pričakuje, da bo proces širitve tekel po načrtih; torej zaključek pogajanj do konca leta, podpis pogodbe o pristopu nove članice v 2003 in zaključek formalnih ratifikacijskih postopkov v sedanjih članicah do konca 2003. Tako bi Slovenija, že kot nova članica, sodelovala na evropskih parlamentarnih volitvah v letu 2004.

Obiskali ste že nekaj slovenskih klubov in društev v Avstraliji. Kakšni so vaši prvi vtisi in kako želite sooblikovati prihodnost slovenske skupnosti v Avstraliji?

Res je, nekaj skromnih korakov sem že opravil in bom z njimi nadaljeval. Prvi vtisi mi govorijo o, prvič, pomenu organiziranja in

Canberra, naše glavno mesto.

sodelovanja in drugič, o izjemnem trudu, vloženem delu in ljubezni generacij Slovencev do ohranitve in vzpodbujanja narodne tradicije, jezika in kulture v oddaljeni Avstraliji. Predvsem pa se mi zdi pomembno, da o prihodnosti slovenske skupnosti v Avstraliji, o možnostih, idejah in izzivih sodobnega življenja za skupnost in še zlasti za mlajši del generacije, ki morda na novo »odkriva« rodno deželo ali išče dodatnih vezi, razpravljamo skupaj, v medsebojnem razumevanju.

Povejte nam še kaj o sebi. Kaj radi delate v prostem času, kaj vas zanima, kaj vas razburja?

Priznam, da nekoliko nerad govorim o sebi; no, pa vendar na vprašanje vseeno povem, da se ne dogaja nič dramatičnega. Najbrž lahko rečem, da sem zadovoljen z urejenim družinskim življenjem, da skupaj z družino rad uživam v naravi (še posebej v hribih, kjer pa se otroka včasih kujata nad predolgimi turami – a to pač ni nič nenavadnega, kajne?), rekreaciji, kolesarjenju, glasbi vseh zvrsti, za kakšno zanimivo knjigo pa mi ponavadi nekako zmanjka časa in miru.

Uredništvo Misli se zahvaljuje gospodu Bertonciju in gospe Metki Čuk za ta prijazen pogovor.

zgodba za du□o

Že kot otroke je na nas napravil močan vtis vodni curek, ki je pritekal iz skalne stene visoko nad dolino. Pogosto smo sedeli pred temno votlino, h kateri nas je pri naših potepih spet in spet vleklo. Nekoliko niže, kjer je bila voda nekoliko bolj mirna, smo si zgradili majhno jezero... Leta pozneje pa, a še vedno pred celo človeško dobo, sem si v močvirjih Rusije in Karelje prisegel, da ne bom nikoli več šel mimo izvira, če naj bi še kdaj prišel v domovino.

In zato zakaj pogosto stojim ob izvirih.

Studenci gora so res čudež. Če človek misli na tekočino, ki iz številnih pip po svetu teče kot voda, in potem roko s kozarcem potopi v ledeno mrzel studenec, razume krilatico: »Nazaj k virom!« Pravzaprav je vseeno na katero področje človeškega mislimo – na vero ali omiko, na zgodovino duha ali vprašanje okolja, pravico ali razpoloženje, na vzgojo ali glasbo: če se tokovi zgodovine utrujeni in kalni pogreznejo v močvirje ali pesek, se spet in spet oglasi klic: »Nazaj k izvirov«. Pri tem pa ta »nazaj« ni korak nazaj, marveč začetek napredka.

Kdor se namreč napoti proti izviru, mora iti navzgor. Izviri vedno ležijo više kakor reka, jezera in morja. »Nazaj k izvirov« nujno pomeni pot na višjo raven. »Nazaj k izvirov« se tudi pravi nujno obrniti v preprostost, čistost, jasnost, preglednost misli, osnutka temeljnega pravila in vrednote. Voda na poti navzdol naglo izgublja užitnost. In nazadnje mora tisti, ki hoče nazaj k izvirov brodititi proti toku. To je vedno pot z odporom, boj proti toku, trčenje z nerazumevanjem in zmajevanjem z glavo – vsekakor hoja, na kateri se človek ne more nikoli pustiti priganjati.

In zato se ni treba čuditi, da podoba izvira ne prevzame samo otrok, prebudi hrepenenje v tujini in razveseli gornika, temveč je postala tudi prapodoba človeštva, ena tistih, ki nas v svetu gora tako pogosto srečujejo. In te podobe vedno znova krožijo okoli Najvišjega, kakor se glasi v 87. Psalmu:

»Pri rajanju bodo prepevali: vsi moji izviri vrejo iz tebe...«

Reinhold Stecher

p. Ciril A. Božič, OFM
 Marija Anžič, laična misijonarka
S.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO BOX 197 KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787 in (03) 9853 8118
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: ciril@infoxchange.net.au
 DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

Sv. ciril in Metod Melbourne

SVETA BRATA CIRIL IN METOD, PROSITA ZA NAS!

SLOVESNI PRAZNIK naših zavetnikov, slovanskih apostolov in učiteljev Cirila in Metoda, sozavetnikov Evrope in zavetnikov naše slovenske skupnosti v Viktoriji in na Tasmaniji, je praznik hvaležnosti za Kristusovo blagovest in krščansko omiko, obenem pa priložnost, da zaupno prosimo za Božjo pomoč in varstvo.

To je tudi dan hvaležnosti za vas vse, ki oživljate to verno slovensko občestvo pod Južnim križem.

V našem središču delujejo in pomagajo pri živahnem utripu občestva skupine, sveti, šola, odbori in mnogi prostovoljci. Imenom naštetih v prejšnjih Mislih moram dodati izredno delavni Kulturni odbor našega središča. V

njegovi pobudi in pomoči smo pripravili program letošnjega žegnanja, neumurni Ivo Leber pa je z veliko mero ljubezni in ustvarjalnosti organiziral likovno razstavo.

Vsem sodelavcem in dobrotnikom se iskreno zahvaljujem. Za vas vse žive in pokojne dobrotnike, sodelavce in vse člane slovenske skupnosti v Viktoriji in na Tasmaniji smo darovali sveto mašo na praznik sv. bratov Cirila in Metoda, na prvi petek v juliju, 5. julija 2002, ob 7.30 zvečer in se vas redno spominjamo pri daritvi svete maše in v molitvi. Hvala in Bog vas vse poživi in ohranja!

OB ZAHVALI vam vsem, dragi rojaki in prijatelji naše cerkve in verskega ter kulturnega središča, se tudi priporočamo vaši darežljivosti.

V soboto, 6. julija 2002, je praznično sveto mašo v čast svetemu Cirilu in Metodu daroval melbournski nadškof dr. Denis Hart ob somaševanju g. Malcolma Crawforda, župnika iz Kew, p. Milana Bizanta, jezuita na študiju v Avstraliji in p. Cirila.

Stroški vzdrževanja in popravil so vedno večji. Zadnja leta se je tukaj veliko postorilo in vložilo veliko sredstev v obnovo in dostojno vzdrževanje. Po pravici povedano, je bilo in je vse to mogoče v glavnem na račun črpanja sredstev, ki so bila zbrana desetletja. In ta se lahko seveda zelo hitro porabijo. Redni prihodki, kot je razvidno iz obveščanja v Oznanih, ne zadoščajo za kakšna izredna dela. Samo zavarovanje cerkve, Baragovega doma in zemljišča nas stane \$3,865.67 (od 01.02.2002 do 01.02.2003). V ponedeljek, 8. julija 2002, smo plačali zavarovanje – Personal Accident – Voluntary Workers Insurance (\$1,017.50) in Public Liability – General Insurance (\$2,096.74) – kar znese skupaj \$3,114.24. Samo zavarovanje nas torej stane letno \$6,979.91. Zbrati moramo tako sedem tisoč dolarjev na leto samo za zavarovanje! Tisti strašni 11. september 2001, ko je Amerika doživela teroristični napad v New Yorku in v Washingtonu, se pozna tudi na sodobnih stroških življenja in še posebej zavarovanja. Potem so davki in vsi stroški elektrike, vode, plina, komunalne storitve, telefon, internet, stroški življenja in vzdrževanja ter prenavljanja stare hiše in v že marsičem načetih temeljev in sten dvorane in cerkve, cerkvenega stopnišča in veže cerkve. Obveznosti imamo do slovenske frančiškanske province, ki je odgovorna za stalno pastoralo med nami. Z Baragovim domom - hostelom moramo dobro gospodariti, da nam prinese vsaj nekaj dodatnih sredstev. Spraševanju o slovenski prihodnosti v Avstraliji se bo tako verjetno kaj kmalu pridružilo tudi soočanje z resnico, da tudi finančno ne zmoremo več ohranjati vsega, kar smo slovenskega zgradili v petdesetih letih slovenskega živahnega utripa pod Južnim križem. Tako bo pri klubih, društvih, organizacijah, tako se bo verjetno potrebno kaj kmalu soočiti na vseh področjih – neizprosna resnica izseljenstva, in je prav, da se je zavedamo ob vsem še vedno neustavljivem

Sprejem nadškofa, župnika in gostov po stari slovenski navadi - s kruhom in soljo.

delovanju in naporu, da še govorimo, pišemo, beremo, pojemo, plešemo in molimo po slovensko!

URNIK SVETIH MAŠ V NAŠI CERKVI:

Ob nedeljah sta sveti maši v Kew ob 8.00 in 10.00, le vsako drugo nedeljo v mesecu je sveta maša v Kew samo ob 9.00, ker je ob 11.30 maša v Geelongu in ob 5.00 popoldne v St. Albansu – tako je samo vsako drugo nedeljo v mesecu. Ob praznikih sta maši v Kew ob 7.00 zjutraj in ob 7.30 zvečer. Od ponedeljka do četrтка je maša ob 7.00 zjutraj; ob petkih ob 7.30 zvečer; ob sobotah ob 8.00 zjutraj.

POGREB: Po 45 letih življenja v Avstraliji se je v svojem 88 letu starosti poslovila s tega sveta CECILIA LUDMILA ZDRAŽIL. Rojena je bila 14. 09.1914 v Mariboru, umrla je na domu svoje hčerke 26. 06. 2002. Od nje smo se poslovili pri pogrebni sveti maši, ki jo je daroval župnik župnije Srca Jezusovega v Croydonu g. Michael Morgan ob somaševanju p. Cirila v ponedeljek, 1. julija 2002. V slovo plemeniti

Slovenki, ki je bila s svojim pokojnim možem Otojem in otroci Evelyn, Erikom in Lilijano v tistih prvih letih pri vsaki slovenski prireditvi v Melbournu, ji je spregovoril Ivo Leber. Cilka je prispela v Avstralijo skupaj z družino 1. maja 1957 na ladji Flaminia. S pridnim delom sta omogočila vsej družini lepo življenje. Njen mož Oto je umrl 18.06.1995. Cilka ima doma v Mariboru še živo sestro Angelco. Ob slovesu smo poslušali posnetek petja Cilke in Otoja Slovenka sem, Slovenka čem ostati. Na praznik Srca Jezusovega, na prvi petek v juniju sem jo obiskal in ji podelil vse zakramente. Redno je prejemale sveto obhajilo, ki ga ji je iz domače župnijske cerkve prinašal kaplan ali pa njena hčerka, ki je tam zelo dejavna.

VENCESLAV (SLAVKO) IPAVEC, rojen 28.09.1930 v vasi Gornje polje pri Anhovem, v družini 16 otrok (on je bil 6. po vrsti, danes je živih še 11). V Avstralijo je prispel z ameriško ladjo General Lanfit leta 1950. Po desetih letih je šel na dopust v domovino, kjer je spoznal Irmo Gominšek iz Deskel. Poročila sta se 30.3.1963. Njegova sestra Anica poročena Roest je prišla v Avstralijo leta 1951 (živi v Wodongi), brat Edvard pa leta 1957, umrl je v Melbournu leta 1997. Slavko je delal v termoelektrarni v New Portu do upokojitve leta 1980 pri bojljerjih. Nato je kmalu zbolel. Bolezen ga je priklenila na invalidski voziček. S patrom Nikom sva ga v juniju obiskala v bolnišnici, zadnji dan njegovega življenja pa sem ga še mazilil. Oči je zatisnil za ta svet 29.06.2002 zvečer. Pogrebno mašo sva darovala z župnikom cerkve sv. Leona X. v Altoni North g. Paulom Tru ter ga nato spremljala na pokopališče v Altoni. Pred pogrebno mašo sem po telefonu poklical njegovega brata Stanka, ki je župnik v domačem kraju v Ročinju, tako da se je tudi on duhovno povezal z nami ob pogrebu svojega brata, ki ga je lansko leto obiskal v Avstraliji.

Sorodnikom in prijateljem pokojnih

izrekam sožalje. Naj jih spremlja naša molitev in hvaležen spomin na dar življenja.

VIDA KRASNOVSKY r. Drenovec, 69 William St., St. Albans, telefon 03 9367 6713, nas prosi za naslednji oglas: NA PRODAJ JE GROB (zemlja in nagrobni spomenik) – na pokopališču Keilor, števil. 660 J. Prodaja za ceno, ki jo je ona plačala: \$2.000 zemlja, \$5.400 spomenik.

pater Ciril

VSOBOTO, 6. JULIJA, smo slovesno praznovali naša zavetnika sveta brata Cirila in Metoda. Ob petih popoldne je daroval sveto mašo melbournski nadškof dr. Denis Hart. V lepo pripravljenem bogoslužju nas je naš novi nadškof vzpodbujal k ohranjanju dediščine vere, jezika in kulture. Bogoslužje je bilo dvojezično, slovesno in prijazno domače. Pri maši sta sodelovala ob p. Cirilu krajevni župnik avstralske župnije g. Malcolm Crawford in jezuit p. Milan Bizant, ki je na študiju v Avstraliji. Po maši je bil v dvorani kulturni program ob sodelovanju mladih, Fistričeve skupine Proteus Anguinis, folklorne skupine Iskra in moškega pevskega zbora Planika, nato pa odprtje

Jubilanta, 57 let poroke - Marija in Tone Brne prinašata darove za sveto mašo.

likovne razstave, ki jo je slovesno odprl nadškof Hart. Razstavo je v zamisli kulturnega odbora našega središča in v sodelovanju s slovenskimi umetniki pripravil z veliko mero ljubezni in navdušenja Ivo Leber. Gost večera je bil dr. Zvone Žigon z Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Na izredno pestri in bogati razstavi je sodelovalo 20 umetnikov prve, druge in tretje generacije. V dvorani je bil na voljo katalog z imeni in deli umetnikov, programom ob odprtju razstave in sodelavci. Hvala kustosu Ivu Leberju, Kulturnemu odboru, mojstru Alojzu Jeriču za mozaik Žalostne

Matere Božje – naše darilo nadškofu, umetnicam Zorki Černjak za logo, Dragi Gelt za oblikovanje kataloga, Marie Plut za svetovanje, še drugim umetnikom, ki sodelujejo na razstavi: Slavi Burlovič, Iris Dieetner, Liliani Eggleston, Romani Favier – Zorzut, Luizi D. Fistrič, Frances Gelt, Jožici in Barbari Gerden, Štefki Jakovac, Johnu D. Kodriču, Mary Ann Oppelt Oppelli, Pauli Smrdel, Edu Surini, Mateji Šimenko, Ivanu Valenčiču in Anne Zemlič.

Letošnjemu žegnanju smo pridružili praznovanje zakonskih jubilejev, ki smo ga obhajali v nedeljo pod geslom: RASTEMO V ENO DRUŽINO.

Zakonski jubilaranti, ki so to nedeljo obnovili zakonske obljube, so: Marija in Tone BRNE - 57 let; Margareth in Franc GOLC - 53 let; Matilda in Franc KOVAČIČ, Angela in Peter VORICH - 51 let; Elvira in Blaž PRIBAC - 50 let; Marija in Anton ISKRA, Jožka in Alojz

LIČEN, Ivana in Albert LOGAR, Ivanka in Franc TOMAŽIČ - 45 let; Marija in Slavko BLATNIK, Milka in Jože BROŽIČ, Fanika in Franc MAVER, Kristina in Drago SLAVEC, Franciška in Martin PEČAK - 40 let; Anita in Anrew FISTRIČ - 20 let.

Zakonski jubilaranti, ki so obnovili zakonske obljube.

V praznovanje smo vključili tudi naslednje pare, ki zaradi bolezni ali odsotnosti niso bili navzoči ali pa je bil navzoč le eden od partnerjev: Angela in Franjo MAJERIČ - 53 let; Apolonija in Franc TANŠEK - 51 let; Alojz in Marija TOŠ - 50 let; Anica in Lojze MARKIČ - 35 let; Ljubica in Darko POSTRUŽIN - 20 let.

Ob koncu svete maše je predsednik pastoralnega sveta Andrew Fistrič voščil patru Cirilu za god.

Po slovesnosti v cerkvi smo nazdravili v dvorani pod cerkvijo v prijetnosti lepote razstave, ki je ves dan do petih popoldne privabila veliko obiskovalcev, med njimi tudi Avstralce.

Razstava je bila odprta še tudi v ponedeljek do enih popoldne in ves čas je bilo živahno.

Marija Anžič

p. Janez Tretjak, OFM

HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION

51 Young Ave, WEST HINDMARSH
SA 5007

Tel.: (08) 8346 9674

Fax: (08) 8346 2903

E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

sv. družina AdELAIDE

ZIMSKI ČAS je čas počitka, ko narava počiva in se pripravlja na spomladansko rast. Tako nekako je tudi v naši skupnost brez večjih dogodkov. Seveda pa se vedno kaj dogaja. Tako smo za praznik samostojnosti Slovenije pripravili po maši kar v cerkvi kratek kulturni program. Včasih je težko razumeti, kako, da smo tako hladni do svoje domovine Slovenije. Sedaj, ko se veliko govori o vrnitvi slovenskih rojakov iz Argentine, bi bilo dobro, če bi nekaj mladih prišlo v Avstralijo in bi s svojim prepričanjem vlili nekaj slovenske zavesti nam, ki živimo pod Južnim Križem. Mladi nimajo nobenega interesa...Včasih se z nekaterimi vprašujemo, zakaj je tako, kaj napraviti, da bi jih zanimala Slovenija, slovenski jezik in kultura...? Kakšna je bodočnost naših skupnosti...?

V kontekstu takšnega razmišljanja smo govorili tudi, ko je bil na obisku z ministrstva za Slovence po svetu dr. Zvone Žigon. 27. junija 2002 na praznik svete Eme Krške. Najprej se nas je nekaj zbralo pri sveti maši, po maši smo naredili posnetek za spomin na njegov obisk adelaidske slovenski skupnosti. Po maši smo se v naši dvoranci z gostom pogovarjali o problemih naših skupnosti oziroma, kakšna je naša bodočnost. Med drugim je bilo izraženo mnenje, da bo jezik pozabljen oziroma mladi rod ne bo govoril slovensko, kultura pa bo ostala. Dvomim, da se bo to zgodilo. Saj vem iz prakse, da tam, kjer ne govorijo slovensko, gre tudi kultura v pozabo, skupnost propada. Vprašanje je samo čas...

Vendar v takšno razmišljanje posvetijo tudi svetli trenutki, ki so porok za skupnost za vsaj

kakšno leto. Tako smo v našo skupnost 30. junija sprejeli novega člana v občestvo božjih otrok. ZAKRAMENT SVETEGA KRSTA je prejela ALANA MARIE ZURAK. Starši oče Elvis Zurak, mama Melanie, roj. Dijmovič, botra pa sta bila Steve in Zoe Žagar.

Malo Alano naj na poti v življenju spremlja Božji blagoslov in da bi rastla v modrosti, zdravju in v veri. Staršem in starim staršem iskrene čestitke, in da bi ji bili vzor vere in lepega življenja!

Prvi teden v juliju je bilo živo in delavno okoli naše cerkve in pred hišo. Pridni delavci; Albina in Branko Kalc, Ivan Legiša, Marija in Jože Vuzem so obrezovali oljna drevesa, breskve, eksotična drevesa in vrtnice. Dela je bilo kar za dva dni. V upanju, da bodo oljke še bolj obrodile (letos je bilo kar 66 litrov olja). Po obrezovanju pa so vse obrezke zmleli in tako obogatili zemljo za boljšo rodovitnost. Okoli cerkve in pred hišo izgleda lepo urejeno in čisto. Za lepoto okoli cerkve in pred hišo pa skrbita neutrudna Marija in Jože Vuzem. Vsak, ki obiše naše versko in kulturno središče občuduje urejenost. Iskrena zahvala delavcem za čas in denar, ki ga žrtvujejo za naše središče.

Vsak petek dopoldne pa se skupina rojakov zbere k sveti maši ob 10. uri nato pa k molitvi za duhovniške in redovniške poklice ob prvih petkih pa pred Najsvetejšim se izročimo Srcu Jezusovemu in z molitvijo rožega venca prosimo za nove poklice. Adelaidska nadškofija ima veliko pomankanje duhovnikov. Veliko župnij je v sami Adelaidi brez duhovnika, na podeželju pa niti vsako nedeljo nimajo

župnije svete maše. V letošnji novomašni številki smo videli, da je letos v Sloveniji 16 novomašnikov, jubilarov od srebrnomašnikov do biseromašnikov pa je kar 50. To zgovorno govori, da bo tudi v domovini pomankanje duhovniških in redovniških poklicev. Zato nas vse kliče k vztrajni molitvi za nove poklice. V Adelaidi so celo semenišče razpustili, ker nimajo študentov teologije. Naše slovenske skupnosti, ki imajo svojega duhovnika, se tega

ne zavedajo, kaj pomeni skupnost brez duhovnika. Morali bi roke skleniti in se Bogu zahvaliti in moliti, da bi ostali zvesti in tudi radi pomagati pri pastoralnem delu. Naj bo to razmišljanje vsem v spodbudo, da bi radi molili za nove poklice in za svetost duhovnikov in redovnikov!

V nedeljo, 18. avgusta 2002, se bomo z zlatomašnikom **p. Valerijanom Jenkom**, ki ga naša skupnost pozna, saj je bil kar trikrat za krajši čas v Adelaidi, Bogu zahvalili za 50 let duhovništva in služenja Bogu in našemu narodu. Naj bo tudi ta zahvalna slovesnost spodbuda za našo skupnost. Kljub temu, da je naša skupnost mala in se še zdaleč ne more primerjati ne z NSW in ne viktorijsko slovensko skupnostjo. Smo pa veseli slovesnosti. Že sedaj **kličemo zlatomašniku patru Valerijanu pristrčno dobrodošel** v skupnosti svete Družine!

p. Janez

**Adelaidski rojaki s patrom Janezom po maši
ob obisku dr. Zvoneta Žigona.**

VAŠIDAROV

TISKOVNEMU SKLADU PATRA BERNARDA: \$60: Crooks Slava, Milena Lochner, Rosa Cerkvenik. **\$30:** Marjan Perič, Gojak, Pažek Marjan, Maria Prelc, Muha Tone. **\$20:** Kamica Žele, Elizabeth Vajdič, Franc Murko, Stanislav Samsa, Marija Valenčič, Jože Povh, Franc Kodrič, Martha Jelenko, Marjan Jonke. **\$10:** Anica Pegan Helena Hilla, Milan Kavič, Marta Majer, Silva in Jože Novak, Miklavc Justina, Marija Dejak, Tone Tomšič, Marjana Skubic, Marija Bosnič, Leopolda Križman, Jože Blažič, Branko Kojc, Frederick Nemec, Jožica in Jože Plut, Marica Vogrinčič, Kristina Car, Marija Jurševič, Franc Mahnič, Slavko Koprivnik, Angelca in Jože Veedetz. **\$5:** Alexsander Bole, Marta Wagner, O. E. Mazlo, Franc in Marija Vravnik, Burlovich Ivan, Maria Grl, Albina Barbiš, Bračko Marija.

ZA PATRA PEPIJA: \$650: dva neimenovana darovalca iz Sydneya.

ZA LAČNE: \$30: družina Gombač. **\$20:** Slavko Koprivnik.

ZA MISIJONE: \$80: Frank Rozman.

ZA DRUŽINO KOSIČ IZ SLOVENSКИH KONJIC: \$20: Slavko Koprivnik. Julijana KOSIČ, Breg 32, 3210 Slovenske Konjice - se priporoča za pomoč (glej pismo v Mislih, april 2002, str. 28-29).

BOG VAM POVRNI ZA VSO VAŠO DOBROTO!

Sveti Francisek Asiski

Frančišek in Leon sta šla potem molče po oljčnem gaju, zmračilo se je in vse sivo je bilo na poti. Iz sivine sta se izmotala še dva druga brata in se pridružila Frančišku in Leonu. Molčali so, pa je nenadoma izpregovoril Frančišek:

»Skoraj ga ni na vsem svetu meniha, ki bi bil popolnoma pokoren svojemu predstojniku.«

Bratje so se zelo začudili in Leon je vprašal:

»Pa nam razloži, oče, kaj je popolna pokorščina?«

Frančišek je odvrnil:

»Vzemite mrtveca in ga postavite kamorkoli. Ne bo se upiral. Ko bo v kakem kotu, ne bo godrnjal, če ga boste postavili drugam, ne bo ugovarjal. Če ga posadite na stol, bo zrl predse in ne bo dvignil oči. Ogrnite ga s škrlatom – tem bolj bo blede njegovo obličje.«

Bratje so razumeli in se v srcu zaobljubili, da hočejo postati tako pokorni. Prišli so do Porcijunkule, pristopili so še drugi in Frančišek jim je govoril dalje:

»In prav pristrčno ljubite in častite presveto Telo našega Gospoda, saj je v sveti hostiji Bog in je le v njej. Ne imejte nobene svoje volje, to je trmoglavost, ki je pehnila svet v greh. Pa ne želite si, da bi vladali nad drugimi! Bolje je, če umivate bratom noge, kakor pa če jim zapovedujete. Zakaj, nihče nima ničesar, da bi se ponašal. Veliki bodimo le v križu Gospodovem. In le za njim hodimo in bodimo služabniki božji. Če menite, da je kdo velik

in zelo učen, je to ničvredno. Samo tista učenost je kaj prida, ki nas privede do dobrih del. Ne zavidajte nikogar, posebno ne, če ima kdo več darov božjih. Ljubite se – pa tako, da tudi zares ljubite svoje sovražnike in vam je hudo, ko vidite, kako si oškoduje sovražnik svojo dušo z grehom. A enega sovražnika imamo, ki ga vendarle ne smemo ljubiti – in to je naše telo. Venomer se moramo bojevati z njim. Če ga premagamo, premagamo tudi vse druge. Ne povračajte hudega s hudim – tako škodujete le sami sebi, ker rodi greh drugih tudi grehe v vas. Gospodov duh mora priti v vas, in čim več storite dobrega, tem bolj mislite, kako ne storite ničesar in ste vedno večji grešniki. Za vse to je treba potrpljenja. A če ste potrpežljivi, boste spoznali šele tedaj, ko bo kaj takega prišlo, da bi morali postati nepotrpežljivi. Potrpeti morate pa v vsem in zmeraj in biti tako ubogi v duhu, da ponudite tudi levo lice, če vas kdo udari na desno. Tako čisti bodite v srcu, da boste imeli vedno Boga pred seboj in se ne boste menili za zemljo in svet. Ponižni hlapec Gospodov je tisti, ki ne zahteva od svojega bližnjega več kakor od sebe. Zato bodite usmiljeni s svojim bližnjim – in bodo tudi drugi sočustvovali z vami. A če vas kdo hvali in časti, ne mislite, da ste zato kaj več, kakor pa če vas ozmerja ali zaničuje. Človek je le toliko vreden, kolikor ga ceni Bog – in nič več.«

»O povej, oče,« ga je prekinil brat, ki je čepel pri njegovih nogah in mu zvesto gledal v oči, »vse

tole je tudi za druge ljudi – a povej, kaj bo šele z nami, ki nas je še prav posebno poklical Gospod?»

»Imamo dobre in slabe redovnike,« je odvrnil Frančišek in pogledal krog sebe, »in blagor tistemu, ki ima edino to veselje, da dela za Boga in govori o Bogu in navaja ljudi do Njega in je ves srečen in blažen, da sme služiti Stvarniku. Gorje pa onemu, ki premleva prazne stvari in uživa, če se ljudje smejejo njegovim puhlicam, in mu je vseeno, če zadosti kaj za milost, ki mu jo je Bog podelil, ali ne, in nič ne stori za čast božjo. In če je tak, blagor mu, če se ne zagovarja in ne išče izgovorov, kadar ga posvari predstojnik, ampak ponižno sprejme vsak opomin in sleherni kazen, pa čeprav ne bi bil ničesar zagrešil. Ponižni pa moramo biti prav tako vpričo svojih sobratov kakor vpričo predstojnikov in se moramo resnično ljubiti, to se pravi: da ljubiš brata prav tako tedaj, če je bolan in nimaš koristi od njega, kakor tedaj, če je zdrav in ti more koristiti in te razveseljevati. Blagor mu, ki ljubi brata prav tako takrat, ko je daleč od njega, kakor tedaj, če sta skupaj in ne govori zoper njega za hrbtom prav nič takega, česar mu ne bi smel povedati tudi v obraz. – Pa še to, ljubi moji, spoštujte duhovnike – blagor nam, če jih spoštujemo, in gorje nam, če jih zaničujemo! Čeprav vidite, da duhovniki grešijo in živijo v greh, vendar jih ne zaničujte, saj sta v njihovi oblasti Telo in Kri Jezusa Kristusa. Čednostni bodite v vsem, a se ne bahajte s svojimi čednostmi. Bog nas vidi – vidi v naša srca. Le zanj moramo delati in živeti in si tako nabirati zakladov za nebesa.«

Vsi so se zazrli v tla in nekateri so si pokrili obraz z rokami. Tedaj je dejal Frančišek:

»Pa taki tudi ne smete biti, da bi hodili okrog vsi potrti in čmerikavi, temveč bodite veseli, dobre volje in ljubeznivi.«

4. Frančišek moli...

Odšli so v cerkvico Marije z angeli, da bi molili večerno molitev. In tako so bili vsi v Frančiškovih besedah, da so si zaželeli še

in še njegovih misli in njegovega milega glasu, in je pristopil Leon v imenu vseh in je zaprosil:

»Moli ti za nas, oče, o moli ti!«

Frančišek je sklonil glavo še nižje. Spomnil se je sestre Klare in čudeža s križci, spomnil vseh bratov in oblakov iz poslednjih dni, spomnil teh svojih najzvestejših, ki so bili krog njega, dvignil je glavo, se zagledal v podobo Križanega in pričel:

»Vsemogočni Bog, ki si velik in vzvišen, sveti Oče, Ti pravični Gospod, kralj nebes in zemlje, zaradi Tebe samega se Ti zahvalimo, ker si ustvaril po Svoji lastni volji in po Svojem edinem Sinu in Svetem Duhu vse duhovne in telesne stvari. Zahvalimo se Ti, ker si nas ustvaril po Svoji podobi in ker si nas spravil v nebesa, ki smo jih izgubili s svojimi grehi. Tudi se Ti zahvalimo, ker si ustvaril Sina in si dopustil v Svoji ljubezni, da ga je kot pravega Boga in pravega človeka rodila češčena in presrečna Marija, večna Devica – in ker si storil tako, da nas je, uboge jetnike, odrešil s križem, s krvjo in s svojo smrtjo. Hvala Ti, ker bo spet prišel Tvoj Sin v sijajnem veličastvu in bo poslal v večni ogenj vse zavržene, ki se niso spokorili in Te ne poznali. A vsem onim, ki so Te poznali, Te molili in se kesali, bo dejal: 'Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta, zasedite kraljestvo, ki vas čaka od začetka sveta!'

se nadaljuje

Pogled na mesto Assisi in rodovitno dolino.

p. Valerijan Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
 313 Merrylands Rd., Merrylands, NSW 2160
 PO Box 280, MERRYLANDS, NSW 2160)
 Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
 Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
 E-mail: rafael@zeta.org.au

Sv. Rafael Sydney

ZLATOMAŠNIK P. VALERIJAN JENKO je bil posvečen v duhovnika v Ameriki v Chicagu. Dne 29. maja 2002 je odpotoval v deželo svojih prvih let duhovniškega delovanja. Ponovitev zlate maše je imel 2. junija v Lemontu pri Mariji Pomagaj (zunaj pri lurški votlini), 9. junija pa v Johnstownu, kjer je tri leta pred odhodom v Avstralijo deloval. Kmalu po nedelji je odpotoval v Slovenijo in je **16. junija ponovil zlato mašo pri sv. Frančišku v Šiški** v Ljubljani, obdan s sorodniki in znanci v domači župniji. Med znanci jih bilo precej ljudi iz Avstralije, ker so bili doma na dopustu. Sledili so dnevi dopusta in duhovnih vaj v Nazarjah. Zadnji dan julija bo že doma, med rojaki pri sv. Rafaelu v Sydneyu.

Tudi po naših podružnicah, ki so raztresene po Avstraliji, bo maševal - še vedno v luči zlatega jubileja. Nekaj dni po vrnitvi, bo v soboto, 3. AVGUSTA, odpotoval na **Zlato obalo** in bo še isti večer maševal v cerkvi Srca Jezusovega v SURFERS PARADISE. Prenočil bo v Nerangu pri prijateljski družini Vah in se z Jožetom in Albino odpeljal v NEDELJO dopoldne v CORNUBIO na 'hribček', kjer bo v društveni dvorani Planinka ob 10.30 zapel zlato mašo za Slovence v okolici Brisbana in na Sončni obali.. Ob zadnjem obisku, v aprilu, je bilo dogovorjeno, da se bodo vsi iz omenjenih krajev zbrali v dvorani Planinka. Vabljeni!

Par tednov pozneje, 18. AVGUSTA, bo slavljenec maševal v Verskem in kulturnem središču Svete Družine v ADELAIDI pri patru Janezu Tretjaku.

Temu slavu bodo sledila še druga. Tako

se bo, kakor upamo, v soboto, 9. AVGUSTA, odzval vabilu vodstva na TRIGLAVU v St. John's Parku - Panther, kjer bodo zavrteli dokumentarni film o njegovem življenju in se z njim pogovorili. Kdaj in kje še drugod, bomo zvedeli.

V času patrove odsotnosti (29. maj - 31. julij) smo v verskem središču marsikaj doživeli. Bilo je nekaj krstov in tudi par pogrebov; bili so obiski bolnikov in srečanja z onemoglimi.

KRSTI so bili pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, v Figtree in v Garranu pri Canberri.

Pri sv. Rafaelu je bil 9. junija 2002 krščen KADE ROMAN TOMŠIČ, roj. 10.6.2001, sin Romana in Paule roj. Millar. Botra sta bila Darren Millar in Deborah Sims. Družina biva na 8 Buru Place, KINGS PARK, SYDNEY.

Isto popoldne, 9.6.02, je bila v Figtree krščena TYSHEA ANAI DRAB, roj. 20.1.02 kot četrti otrok v družini. Krščenka je hčerka Sama in Dane roj. Stalman. Botra sta bila George in Janetta Ristich. Družina biva na 10 Victoria Lane, WOONA, WOLLONGONG. Teden dni pozneje, 16. junija, pa je bil pri sv. apostolih Petru in Pavlu v Garranu krščen SEBIAN URBAS, roj. 21.4.02. Je četrti otrok očeta Johna Ivana Evgena in Helene roj. Udovič. Botra sta bila Susan in Stan Sečko. Družina biva na 45 Basedow Str., TORRENS.

Staršem, botrom, sestram in bratom novokrščencev iskrene čestitke in voščila!

TUDI SESTRA SMRT nas je v tem času

obiskala. Ustavila se je pri Bolkovi družini v Yagooni, dne 20.6. 02. Tam je doma zaspala, na 82 Wycombe Str. - Yagoona NSW, komaj dva meseca stara MIKAYLA MARIA O'REILLY, roj. 16.4.02. Je hčerka Johna in Anice-Ane Marije roj. Bolko. Vzrok smrti: SIDS (Sudden Infant Death Syndrom). Staršem: Anici in Johnu, bratcu Patricku, starim staršem Bolko in O'Reilly ter sorodnikom izrekava s p. Valerijanom iskreno sožalje in zagotavlja družini molitveno pomoč.

Takoj po maši (še pred pogrebom male Mikayle Marije) je zazvonil telefon s sporočilom, da je na svojem domu na 33 Rickard Str., FIVE DOCK, NSW, umrl 82 letni LUDVIK KOVAČIČ. Mož je bil rojen 28.3.1920 v Smrjah pri Premu. Kot mlad fant je šel v svet in se leta 1949 zaposlil na SNOWY MT. v znani veliki gradnji; potem pa je delal v pristanišču kot Waterside Worker. Več let je bolehal, bil ponovno v bolnici, kjer je imel priliko za srečanja s Kristusom v sv. obhajilu. Kazalo je že, da se je dobro opomogel, pa ga je sestra smrt 'presenetila' v noči od 24. na 25. junij 2002. V Melbournu se je leta 1955 poročil z

Zbogom Merrylands! Zlatomašnik odhaja na pot.

Ivanko roj. Pibrovec. Rodila sta se jima dva sinova: pred 45 leti John, ki živi z ženo Ruth in dvema otrokoma v Canberri in pred 43 leti Ludvik, ki je poročen z Nadeen in imata tudi dva otroka; družina pa živi v Sydneyu. Pokojni nima v Avstraliji bližnjih sorodnikov, ker so sestre in bratje že vsi umrli. Pogreb pokojnega Ludvika je bil v soboto, 29. junija 02 dopoldne po sv. maši, ki je bila ob 9.00 zjutraj. Pospremili smo ga k njegovi ženi Ivanki na pokopališče v Rookwoodu. Vsem, ki žalujete za pokojnim, s p. Valerijanom izrekava iskreno sožalje.

V četrtek, 1. julija, je v bolnišnici Princ Alfred Hospital za posledicami padca (zlom vratu) umrl LOVRENC BEDEK iz Wollongonga. Pokojni je bil doma v Boreci na Goričkem. V Avstralijo je prišel leta 1957. Delal je v Port Kembla in v Newcastleu. Žena Valerija, roj. Klač, mu je umrla že pred desetimi leti. Imela sta sedem otrok in z njimi 13 vnukov in 6 pravnukov. Pogrebna maša je bila v Figtree v cerkvi Vseh svetnikov v petek, 19. julija 2002, dopoldne ob 10.00. Sledil je pogreb na pokopališču v Dapto. Vsem sinovom in hčerkam z družinami, drugim sorodnikom in prijateljem, iskreno sožalje!

Mir in dobro želi p. Filip

Sveti oče Janez Pavel II.
pobeskuje
Apostolski Blagoslov
p. Valerijanu Jenku, o. f. m.
ki 18. Maja 2002 slavi Zlatomašni Jubilej
30 let dolgoletno zvesto služenje Cerkvi
in Slovenski skupnosti v Avstraliji
Ex Audita Vaticana die 4. 6. 2002
+ Digne Resp.
Religiosorum
Humiliter Servati

IZPOD TRIGLAVA

NAŠE VASI SO LAHKO ŠE LEPŠE Študijski krožek Uredimo in polepšajmo naš kraj, KNEŽAK

**»Pridi k nam in pojdi z nami
radoživo v ta naš svet,
spremeniš ga le, če z nami
boš pomagal ga ogret!«**

KRAJEVNA SKUPNOST KNEŽAK, kjer v treh vaseh - na Baču, v Koritnicah in Knežaku - živi kakšnih 1200 duš, je ena največjih v ilirskobistriški občini, hkrati pa tudi ena najbolj dejavnih, če pogledamo njihovo razvejeno društveno življenje in prebujeno skrb za urejeno okolje. Seveda se mora prebuditi najprej človek, posameznik, šele ta potem poveže različna stremljenja po lepšem, boljšem in bolj ustvarjalnem življenju v skupno akcijo. V Knežaku je bila duša prebujenja Marjana Urbančič, ki je postala mentorica študijskega krožka Uredimo in polepšajmo naš kraj. Delati so začeli že leta 1995 in se najprej lotili čiščenja Sela, znanega tektonskega okna, ki ga kot oazo za ogrožene vrste rastlin in živali občinski odlok obravnava kot posebej varovano območje, a so ga krajani v preteklosti spremenili v smetišče odpadkov. Tudi zavest, da pod neokusno naloženo navlako teče pitna voda, je postajala čedalje bolj očitajoča.

Naloga je bila torej tu, pa ne tako lahka, kot se je sprva zdela. »Na začetku so se nam smejali,« se spominjajo člani krožka. »Z veliko mero dvoma smo se nekega jutra zbrali, delo temeljito opravili in se o marsičem pomenili.« Postopoma so očistili celotno področje, uredili poljske poti in del struge Potoka. Čiščenja se je udeležilo več kot 50

krajanov, pomeni, da so se v delo krožka prostovoljno vključili tudi nečlani. Zgledi torej vlečejo in danes v Knežaku ni več divjih odlagališč smeti. Selo naj bi bilo v prihodnje učna pot in izletniška točka! In ne le to. Navdušenje nad urejenostjo Sela je rodilo nove načrte. V letu 1996 je bila na vrsti Lokev. Značilni kraški kal z obzidanim požiralnikom, v katerega se je iz vasi stekala meteorna voda. Starejši domačini so pripovedovali, kako so tu nekdaj napajali živino, pozimi pa so se na zaledeneli površini drsali otroci. In krajani so se odločili, da Lokev ohranijo kot spomenik nekdanjega vaškega življenja. Kalu so torej vrnili prvotno podobo napajališča. Ob njem spet poganja tipično rastje, voda je našla stare poti in vsak večer jih žabe, ki so se spet naselile, uspravajo s svojim regljanjem.

Tu bi se lahko dejavnost krožka ustavila, če se ne bi v Knežaku ogreli za zahtevnejše učenje. Tako so ustanovili ekološki krožek za učence višjih razredov OŠ Knežak in uredili še eno divje odlagališče, Petekini oziroma italijanski protitankovski jarek. K sodelovanju so uspeli pritegniti člane Gasilskega društva Knežak in okrog 50 vaščanov. Na vrsto je prišla tudi okolica pokopališča (1998), nagrobnega spomenika znamenitega rojaka Miroslava Vilharja ter dvorišče osnovne šole. Zdaj so lepo urejene že skoraj vse javne površine v Knežaku in okolici. Ob cesti proti Koritnicam so uredili zbirališče kosovnih odpadkov, posadili so cvetje in uredili zemljišče

ob cesti, ki se obnovljena in prijazna vije skozi vas.

Z a v z e t o s t
»krožkarjev« se ni razširila le med šolsko mladino in gasilci, našli so se je tudi v krajevni skupnosti, kmetijski zadrugi, na ilirskobistriški občini, v občini Pivka...

Navsezadnje so bili člani študijskega krožka tudi med ustanovitelji društva PIŠKOTEK (gre za Prijatelje Informiranja, Športa, Kulture, Okolja, Turizma, Ekologije

Knežak). So gibalno društva, ki ima pogumne in podjetne načrte, saj postaja središče družabnega in kulturnega življenja v Knežaku. Delovati sta začela kar dva pevski zbora – otroški in odrasli, potrebo po učenju in napredovanju pa je začutil ves kraj. S kulturno prireditvijo leta v tednu vseživljenjskega učenja so uspeli povezati tri

Knežak in okoliške vasi imajo precej svojih nekdanjih vaščanov v Avstraliji.

občine: Pivko, Postojno, Ilirsko Bistrico in njihove župane. Majhna žaba daleč skoči, pravi pregovor in v Knežaku se je njegova resničnost tudi potrdila. Po pomenu dela, ki so ga opravili in premikov v življenju ljudi nikakor niso več neznana majhna krajevna skupnost na slovenskem obrobju, zato je prav, da so izbrani mnogim za zgled.

ALI ŽE VESTE?

- da izven meja matične domovine živi več kot 500.000 Slovencev;
- da v Sloveniji deluje kar 18 ustanov, ki se ukvarjajo s problematiko Slovencev po svetu;
- da smo Slovenci organizirani v različnih društvih, katoliških misijah in drugih organizacijah v 23 državah na vseh kontinentih, razen Azije in Afrike;
- da deluje med Slovenci izven meja matične države ok. 250 slovenskih duhovnikov in redovnikov (nekateri tudi za druga področja);
- da je največja slovenska župnija na svetu v Torontu v Kanadi;
- da so Slovenci povsod zelo cenjeni in spoštovani v okolici, kjer živijo;
- da številni naši rojaki zavzemajo pomembne položaje v državah, kjer živijo;
- da so naši rojaki veliko pripomogli za mednarodno priznanje Slovenije pred 10 leti;
- da v Argentini še 4. generacija lepo govori slovensko in bi se nekateri radi priselili v Slovenijo;
- da država Slovenija potrebuje vsako leto vsaj 3.000 novih aktivnih prebivalcev za normalno delovanje v naslednjih dvajsetih letih?

škof msgr. Alojz Uran

KRIZEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

NOVICE IZ NEWCASTLA

V četrtek, 18. aprila 2002, je v Waratah umrla IDA IVANČIČ, rojena v Kobaridu. Z možem Vinkom sta si ustvarila dom in družino v predmestju Newcastla. Vinko je umrl že pred nekaj leti. Idino truplo je bilo upepeljeno v krematoriju Beresfield.

V sredo, 15. maja 2002, je po kratki bolezni v Wyong bolnišnici umrl EDMUND STEPIEN. Po rodu je bil Poljak, rojen v Lodzu 18. 9. 1924. Po vojni je živel deset let v Londonu, kjer se je spoznal in poročil z mariborčanko Martho roj. Obreht. Po prihodu v Avstralijo si je družina ustvarila dom v Cardiffu, kjer je Edmund kot izkušen in visoko cenjen mizar zgradil družini prvo hišo. Pozneje se je družina preselila izven mesta v Eraring. Precej let je bil zaposlen v prehrambeni industriji Sanitarium Health Foods. Ves čas se je zelo rad družil s Slovenci in prihajal na društvena srečanja. Pokopan je na Avondale Seventh Day Adventist pokopališču v Cooranbong. Edmund zapušča ženo Martho, sina Edija in Petra z ženo Moniko. Iskreno sožalje družinam, pokojnima pa naj bo lahka avstralska gruda.

Imamo pa tudi lepše novice iz Newcastla.

Z VESELJEM SMO SE PRIDRUŽILI PRAZNOVANJU ZLATE MAŠE patra Valerijana v Merylandsu. Blizu trideset nas je prišlo iz naše skupnosti. Bil je res čudovit in nepozaben dan ne samo za patra, pač pa za vse, ki smo bili priče te svečanosti. Patru iskreno čestitamo in mu želimo veliko Božje

milosti z željo, da ostane med nami zdrav in še mnogo let. In še to: Strinjamo se, da »pater ni samo vaš, ampak tudi naš«.

Na dan kraljičinega rojstnega dne je prejel **Order of Australia Medal – OAM** dolgoletni predsednik Slovenskega društva Tivoli, Newcastle, g. IVAN KLOPČIČ, za delo med Slovenci in predvsem za pomoč ostarelim rojakom. Gospod Klopčič je, odkar je prišel v Avstralijo, zelo aktiven, saj je vrsto let sodeloval pri različnih državnih organizacijah, ki se ukvarjajo s problemi emigrantov. Bil je pobudnik in gonilna sila, da društva dobivajo skromno državno pomoč, ki med drugim omogoča program pomoči in obiskovanja bolnih in osamljenih rojakov. Je eden od ustanovnih članov društva Tivoli, katero obstaja že od leta 1958.

Iskreno čestitamo! Čestitamo tudi dobitnikoma gospodu FRANCU VODUŠKU in LENTIJU LENKU.

Lep pozdrav rojakom širom Avstralije.

Maria Grosman

Morda kdo ve, kje živi VANDA ZADNIKAR, rojena 11.5.1936, poročena z Johnyem KOLOMPAR? V Avstralijo je prišla leta 1954 (v Melbourne). Ima sestro Tilko in brata. Išče jo Maria Roncelli, 71 Kiah Ave, COOMA NSW 2630; tel. 02 64522214.

GLAS IZ PERTHA

VELIKONOČNI ČAS Je tudi nas v Perthu obogatel s službo božjo v lepem materinem jeziku. Srčna hvala patru Filipu za obisk in lepo maševanje! Boglonaj! Ostaja upanje in želja, da nas tudi v bodoče nekdo naših duhovnikov obiše. Morda pater Valerijan, ki je nekoč bil podbudnik naše slovenske cerkvene skupnosti in obiskov duhovnikov in škofov. Ob tej priliki mu iskreno čestitamo za njegov zlati jubilej. Naj ga dragi Bog poživi še na mnoga, mnoga zdrava leta!

Vsem našim duhovnikom in rojakom lep slovenski pozdrav.

Zlatka Agrež

ZLATOMAŠNIK P. VALERIJAN

Zlatomašnik pater Valerijan, čestitam Vam!
Že dolgo let Vas dobro poznam.
Boljšega božjega služabnika se redko dobi,
kot p. Valerijan, ki v Sydneyu živi.

K patru Valerijanu vedno odprta pot,
za vse, naj bo revež al' gospod.
Z milim pogledom otrokom korajže da,
v očeh mladine – razume vse boli srca.
Pater ve, kako hudo je v neslogi živet,
ve, tudi ostareli morajo malo veselja imet.

Živel ZLATOMAŠNIK po celem svetu naj doni!
Pravičen božji služabnik v Sydneyu živi.

Košarico cvetja sem z 3ZZZ prejela v darilo,
te rožice naj še ZLATOMAŠNIKA razveselijo.
V cerkev sv. Cirila in Metoda sem rožice dala,
sem, kjer se je danes slovenska skupnost zbrala.

Pater Valerijan srečen od veselja žari,
ker okoli sebe vidi mnogo veselih ljudi.
Živel ZLATOMAŠNIK, božji pastir
vsi taki, na svetu bi bil mir.

Marcela Bole

POZDRAVLJEN, GOSPOD PATER VALERIJAN JENKO

SLOVENSKA SKUPNOST PERTH, Zahodna Avstralija, Vam čestita ob ZLATEM JUBILEJU delovanja v službi Bogu in rojakom v naši novi domovini in po svetu. Vaše besede v tisku in v mnogih različnih programih segajo med Slovence po svetu in domov. Lepo se Vas spominjamo, ko ste nas skozi leta redno obiskoval v Perthu, le sedaj, ko imate tako vestnega so-pastirja v gospodu Filipu, ste njemu prepustili daljša potovanja in Vas pogrešamo. Le kdor doseže leta in skrb, ki jo izkazuje za slovensko skupnost v Avstraliji razume, da človek ne more biti povsod, kjer bi želel. Mi na zahodu bomo sledili praznovanju Vašega velikega jubileja in Vam želimo mnogo sreče in zdravja še za mnogo let.

Vaši vdani rojaki Vas pozdravljamo iz Zahodne Avstralije.

Max Namestnik

Zvesti sodelavec verskega in kulturnega središča v Melbournu in cerkveni pevec VIKTOR FERFOLJA je v nedeljo, 16. junija 2002, praznoval svoj 70. rojstni dan. Veselju in čestitkam družine, prijateljev in pevcev se pridružujemo tudi iz uredništva Misli. Viktor v objemu žene Angele in hčerk Silvie (desno) in Veronike (levo).

MILDURA – RED EARTH – RDEČA ZEMLJA...

Mirno zibajoče smo pred nekaj tedni sedeli v avtobusu, ki nas je peljal proti severnim obronkom Viktorije v domovje sladkega sadja.

Spremljalo nas je slano prtljikavo grmovje in žitorodna polja pokrajine Mallee, ki dobiva svoje ime po znamenitem drevesu s koreninami, ki se ne dajo izpuliti.

Zvedeli smo, da ime Mildura izhaja iz domorodske govorice Mil - rdeče, Dura – Zemlja.

Ob vožnji skozi nasade grozdja, marelic, pomaranč in pistacij smo doživljali neskončne ravnine, srečanje dveh velikih rek, se popeljali s parno ladjo, ogledovali pelikane in raznovrstne vodne ptice, šli smo skozi naselje domorodcev in jih tudi srečevali ob sprehodih skozi mesto.

Višek izleta pa je bilo srečanje sorojakov, živečih v Milduri in praznovanje 11. rojstnega dne samostojne Slovenije. Preizkušali smo srečo v igralnicah RSL in ob skupnih himnah naših dvojnih domovin praznovali s kapljico avstralskega vina.

Vsa v soncu obsijana je bila pot rojakov iz Melbourne, ko so se junija 2002 peljali v Milduro.

Na poti nazaj smo se dvakrat ustavili in si ogledali deželjska mesteca, ki so jedro avstralskega življa. Tu in tam smo začutili multikulturno dejavnost, ki je sestavni del naše nove domovine..

V mestecu Oujen smo pokušali kremne rezine, narejene po slovenskem receptu.

Za upokojensko družino

Helena Leber

V KEW V SOBOTO, 5. OKTOBRA 2002. VABLJENI MLADI TALENTI.

Hvala Jenny Petelin za design!

UMETNOST JE ZOPET ZAZIVELA..

Po nekaj letih oddiha smo zopet odprli likovno razstavo slovenskih umetnikov. Tokrat v Slovenskem verskem in kulturnem središču v času praznovanja godu slovanskih apostolov, sv. Cirila in Metoda. Davna slovanska glasnika je povabil moravski knez Rastislav leta 862

s prošnjo, da prineseta bogoslužje, ki je bilo do tedaj le v latinščini, napisano v slovanskem ali staroslovanskem jeziku. Hotel je namreč, da bi ljudje razumeli in v svojem jeziku slavili Stvarnika.

Ob priliki obletnice takega zgodovinskega dejanja obhaja naša slovenska srenja ta dan kot velik praznik.

Ob tej priložnosti se je Kulturni odbor pod okriljem Slovenskega verskega in kulturnega središča odločil, da zopet pokažemo avstralskim Slovencem in avstralski javnosti del našega kulturnega delovanja v tej multikulturni deželi.

V soboto zvečer je v dvorani pod cerkvijo melbournski nadškof Denis J. Hart DD odprl likovno razstavo avstralsko-slovenskih likovnih umetnikov.

Dvajset umetnikov iz Viktorije je predstavilo svoja likovna dela. Razstava sama je

bila kvalitetno in umetniško na neverjetnem nivoju. Sam sem sodeloval že pri nekaj razstavah, tudi mednarodni in bil prese- nečen, na kako visoki ravni so bila dela naših avstralsko-slovenskih likovnih umetnikov tokrat. V nedeljo popoldan so nas obiskali visoko priznani

umetniki in izrazili svoje začudenje nad nivojem del, ki so bila predstavljena na zelo zadovoljiv način.

Da je bila celotna razstava tako zadovoljiva in umetniško izvedena, gre velika zahvala učiteljici umetnosti Marie Plut, ki je bila naša svetovalka pri predstavitvi te razstave. Posebna zahvala pa naj gre Andrewu Fistriču, Alexu Bratini, Mariji Anžič, Bernardu Brenčiču, Štefanu Ceku za praktično izvedbo razstave. Poleg tega ožjega tima pa še tolikim drugim, ki so bili v ozadju neizmerno delavni pri uspešni izvedbi tega projekta z bogatim kulturnim programom.

Hvala vodstvu cerkve in Kulturnemu odboru s koordinatorko Drago Gelt, predvsem pa vam, dragi umetniški ustvarjalci.

Ivo Leber, kurator

KULTURNI ODBOR VERSKEGA IN KULTURNEGA SREDIŠČA V KEW je srce kulturnega dogajanja. Redno se sestaja, daje pobude in pripravlja kulturne dogodke v našem središču, kjer je zares živahno in hvala Bogu, ustvarjalno vzdušje. Na sliki z desne na levo: Draga Gelt, koordinatorka, Ivan Lapuh, Lidija Bratina, p. Ciril, Lucija Srnec, Lojze Jerič, Marija Anžič, Štefan Srnec, Anita Fistrič.

DR. ZVONE ŽIGON z Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu je imel med svojo hitro turnejo po Avstraliji veliko srečanj in delovnih pogovorov. Verjetno je bilo najštevilnejše in

po letih najmlajše delovno srečanje z njim v Baragovem domu v Kew. Iz njegove predstavitve dela in načrtov Urada ter pobud srečanja bo morda le pognala še kakšna kal možnosti in dela, da se slovenska dediščina kulture nadaljuje na svoj način v drugi in tretji slovenski rod.

ZAHVALA

DARKO ERZETIČ je bil rojen 29. 5. 1933 v Noznem v Goriških Brdih v Sloveniji. Zbolel je 23. februarja in je bil teden dni v Clayton Monash Hospital. Ugotovili so, da ima raka na jetrih in, da ni več pomoči. Bil je doma in 28. aprila je šel nazaj v bolnico, kjer nas je 5. maja 2002 ob 9. uri zapustil. Ob težki izgubi dragega moža, očeta in nonota se iskreno zahvaljujemo patru Cirilu in misijonarki Mariji Anžič za obisk v bolnici in za opravljene molitve rožnega venca in pogrebno mašo. Zahvaljujemo se patru Niku, vsem navzočim in pevcem, ki so zapeli v cerkvi, predsedniku Kluba Planica Lojzetu Kovačiču za lepe besede, ki jih je spregovoril v cerkvi, prijateljem in znancem. Vsem najlepša hvala za cvetje, tolažbo, za izrečeno sožalje ob njegovi smrti. Prav iz srca se zahvaljujemo botru Jožetu Blažiču s sinovoma Zoranom in Robertom z ženo Sheren, ki so prišli iz Wologonga, Jožetu Markočiču in Lojzetu Kocijančiču iz Sydneya.

Žalujoča žena Julijana, sin Klaudio z ženo Kristino, hčerkama Kaylo in Natašo in sin Robert.

Za vedno bo v naših srcih ostal nepozabljen dober mož, oče in nono.

Naj počiva v Božjem miru!

STANISLAV BENC, rojen 19.9.1934 v vasi Šembije v Sloveniji, je umrl 29.3.2002, na veliki petek ob tretji uri in pol popoldan.

V Avstralijo je prišel leta 1953, kjer se je ustalil v Traralgonu, Gippsland. Zaposlen je bil pri S.E.C. Morwell.

Stanislav zapušča ženo Marion, sina Antona in hči Alison. V domovini zapušča dva brata – Antona in Lada ter sestro Milko.

Stanislav je bil zelo dober oče svoji družini in priden gospodar in delavec. Svoji družini je ustvaril lep dom, a ga je bolezen hitro premagala.

Pokojni Stanislav naj počiva v Božjem miru.

LEON FATUR, rojen 8.7.1930 v Petelinjah na Primorskem je umrl 8.6.2002.

Pokopan je bil v Springvalu, 18.6.2002. Zapušča dve sestri in brata.

STANISLAVA NOVAK, roj. ŠIRCELJ, rojena 22.10.1933 v Knežaku. Umrla je 28.3.2002 v bolnišnici v Hobartu na Tasmaniji. Zapušča mamo, tri brate in dve sestri. Iskreno sožalje sinu Johanu, Nevi in sorodnikom v Knežaku in sestri v Argentini. Njen mož **ANTON NOVAK** je umrl 8.1.2002. Rojen je bil 6.1.1926 v Knežaku (Misli marec 2002, str. 27 - popravek letnice rojstva).

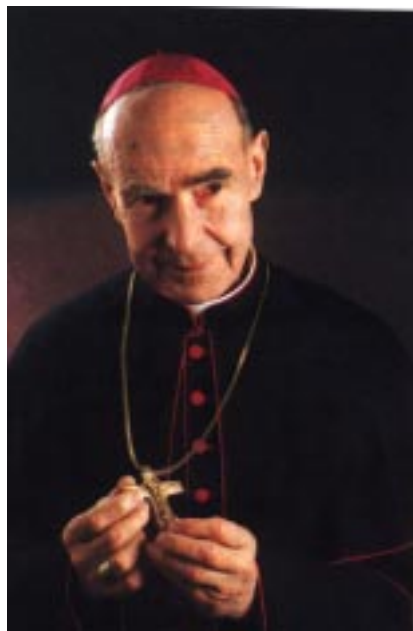
Magdalena Tomšič

Pismo mariborskega pomožnega škofa dr. Jožefa Smeja

Spoštovani p. mag. Ciril A. Božič!

Bliža se god sv. Alojzija in tudi liturgično slovesni praznik svetih bratov Cirila in Metoda, slovanskih apostolov, sozavetnikov Evrope. Sveta brata Ciril in Metod sta glavna zavetnika ljubljanske nadškofije in druga z zavetnika mariborske škofije. Ob Vašem godu Vam iz srca čestitamo, in sicer z besedami iz evangelija v starocerkveni slovenščini, ki sta jo uporabljala sveta brata v Kocljevem gradu: »V ono vreme Marija Magdalini pride za jutra na grob: i vide kamen vzet od groba. Teče že, i pride k Simonu Petru, i k drugomu učeniku...« (Jn 20,1sl.). V prekmurščini, po prevodu iz leta 1771 (Š.Kuzmič): »Vu ono vrejme Marija Magdalena pride za jutra (=«zajtra» na Dolinskem v Prekmurju, »vgojdo« na Ravenskem in Goričkem v Prekmurju) na grob: i vidi kamen vzet od groba. Teče že, i pride k Šimoni Petri, i k drugomi vučeniki...« Prekmurci smo potomci Panonskih Slovencev, zato sta oba Kuzmiča, Števan in Mikloš, pisala v prekmurščini. Svoj jezik sta imenovala »staroslovenski jezik«. Zato sta pisala (kot Ciril in Metod): »Vu ono vrejme« ali »vu onom vrejmeni«, namesto: »Tisti čas...« Pisala sta »i«, namesto »in«, »vučenik« namesto »učenec«, pisala sta »krv« namesto »kri«, prav kakor Ciril in Metod: »I trije sut svedetelstvujučii na zemli: Duh, i voda, i krv« (1 Jn 5, 8); v prekmurščini, v staroslovenskem jeziku: »I trije sijo (so), ki svedočijo na zemli: Duh, i voda, i krv.«

V Vašem glasilu MISLI objavljate potovanja po naši dragi Sloveniji. Kaj če bi se Vaši verniki v

vseh treh postojankah v Avstraliji (od Adelaide, Melbourne in Sydneya) odločili za romanje PO SLEDOVIH SV. BRATOV CIRILA IN METODA k Blatnemu jezeru, kjer so po 2. svetovni vojni odkrili troladijsko baziliko (zidovje do pasu) iz leta 850, v kateri sta sveta brata prepevala: »Se dan (to je dan), iže stвори Gospod, vrazduim se i razveselim se« (Ps 117, 24).

Ob svoji 80-letnici življenja sem nameraval priti na obisk v Avstralijo v spremstvu č. sestre Mateje (zlati jubilej življenja), pa sem se le zbal dolge poti, zato pa Vas vse vabimo na romanje k ostankom Kocljevega gradu in Pribinove bazilike pri mestu Zalavar (Zalski grad, ob reki Zali) pri Blatnem jezeru (Balaton). Pripravljen sem biti za vodnika.

Pa še na mnoga, zdrava leta, pater magister Ciril!

**+Jožef Smej
mariborski pom. škof**

Spoštovani in dragi g. škof dr. Jožef Smej, vedno se neizmerno potrudite za človeka. Hvala Vam za ta prelepa voščila z mnogimi novimi spoznanji o oznanjevanju svetih bratov Cirila in Metoda.

V Avstraliji še vedno na tihem upamo, da boste vendarle mogli priti med nas. Še posebej Vaši dragi Prekmurci, čudovito dobri ljudje, Vas neizmerno in hrepeneče pričakujejo. Vaše povabilo na romanje pa radi sprejmemo! Bodite zdravi in krepki.

Hvala in Bog živi!

p. Ciril

koticek

naših mladih

Andrew Bratina pred odhodom v Toronto na letališču v Melbournu, obdan z mamo Lidijo, bratom Mathew, staro mamo Ivo Jerič, teto Ano Marijo in Štefanom Cek ter patrom Cirilom.

KANADSKE ŠKOFIJE oziroma tamkajšnje družine so začele sprejemati prve udeležence 17. svetovnega dneva mladih. Ti bodo nekaj dni pred osrednjimi dogodki preživeli v molitvi, spoznavanju kulture in duhovnosti katoliških skupnosti po državi. Mladi romarji se bodo nato v ponedeljek odpravili proti Torontu. Doslej je za svetovni dan mladih prijavljenih 250 tisoč ljudi. Iz Slovenije se bo srečanja udeležilo 140 mladih. Z njimi bo poleg voditelja medškofijskega odbora za mladino Andreja

Pozniča in mengeškega župnika Mateja Zevnika še koprski pomožni škof Jurij Bizjak. Mladi, ki imajo v Kanadi sorodnike, so že odšli na pot. Glavnina pa bo iz Slovenije odpotovala v soboto. Po doslej znanih podatkih bo na srečanju v Torontu med drugim 20 tisoč mladih iz Italije, 6 tisoč Nemcev, nekaj več Poljakov, 550 Hrvatov in nekaj deset mladih iz Bosne in Hercegovine. Na 17. svetovno srečanje mladih je dva predstavnika poslala tudi slovenska skupnost, ki živi v Avstraliji: Julie Brcar iz Sydneya in Andrew Bratina iz Melbournu. **(Tone Gorjup, Radio Ognjišče)**

Andrew Bratina je preživel teden dni s patrom Metodom v Lemontu, Chicagu in okolici.

MIHAEL JELENKO, sin Marthe Jelenko in **KELLY ELIZABETH THOMSON**, hčerka Russel in Mandy Thomson, sta se poročila 6. aprila 2002 v Geelong College Chapel.

Čestitamo novopročencema in družinam. Čestitke pa tudi mami Marthi ob njenem 60 rojstnem dnevu, ki ga je veselo praznovala v družbi sorodnikov, prijateljev in znancev v prostorih slovenskega doma Ivan Cankar v Geelongu v nedeljo, 9. junija 2002.

Long Live Slovenia!

Lenti Lenko

On the 25th of June Slovenians around the world celebrated the 10th anniversary of Slovenian independence. Much has occurred over these last 10 years. Slovenia has developed into a country which is starting to show it's true identity and that it wants to have a special place in the world of nations. It has been a member of the United Nations since 1992 as well as joining most other international organisations. The road to independence was not always easy and Slovenia still today is learning to live under a free and democratic system of government and society. Hurdles still do exist but they should be overcome with understanding and perseverance.

The occasion of Slovenian independence was celebrated by Slovenian communities scattered around Australia. As every year, the Slovenian National Council of Victoria organised a special celebration to mark this event. This was held on Sunday the 23rd of June at the Slovenian Religious and Cultural Centre in Kew and it was a wonderful day. On Saturday night, June 22nd, the Slovenian Association Melbourne also held a special celebration and dance to mark this very historical occasion and it was also very well attended. Special mention must be made of our special guest from Slovenia Dr Zvone Zigon who was present at both functions. Dr Zigon works in the ministry for Slovenians living abroad and it was indeed an excellent opportunity for him to meet our Slovenian community here in Australia and discuss issues of importance and concern with our community leaders.

Let us all be thankful that Slovenia is independent and is slowly learning to live democratically. We must remember that such big changes cannot occur overnight and it will still be a long while before Slovenia overcomes

all the problems that were created in the past. Slovenia is a peaceful country. Even when the so called Yugoslav Army attacked Slovenia, it's people were united not because they harboured hatred towards anyone but because they wanted to live in a free, democratic and peaceful Slovenia and in harmony with their neighbours. Indeed it is true that the Slovenian people have no historical enemies and that is something to be proud of! . Speaking personally, I have many memories of everything that occurred in 1991, from the day Slovenia became independent, the war that was fought for her independence and later on when Slovenia was internationally recognised. Slovenians living here demonstrated peacefully in our city streets so the world would know what was happening in Slovenia, why the Slovenian people took up arms and were prepared to die defending their newly independent homeland and what the people of Slovenia were striving for - FREEDOM FROM OPPRESSION AND INDEPENDENCE!! We cried and prayed for Slovenia! We raised money to help Slovenia and petitioned all those in high places including our political leaders of all persuasions to look sympathetically upon Slovenia and its proud people. We can be very proud of the fact that Australia was the 1st non European country to recognise the independence of Slovenia! Whether we were born in Slovenia or here in Australia, we can all hold our heads up high and say - We are proud to be Slovenian, we are proud of our Slovenian heritage and we are proud of what Slovenia has achieved in the last 10 years.

ZAKON O EVIDENCI VOLILNE PRAVICE

Po objavi v 52. številki Uradnega lista Republike Slovenije, je dne 29.6.2002 pričel veljati nov Zakon o evidenci volilne pravice, ki prinaša nekaj novosti na tem področju. Temeljni cilj novega zakona je njegova uskladitev z Ustavo Republike Slovenije in uskladitev s pravnim redom Evropske unije.

Sprejeti zakon med drugim odpravlja različne načine evidentiranja volilne pravice državljanov Republike Slovenije s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji in državljanov Republike Slovenije, ki imajo stalno prebivališče v tujini.

V ta namen pristojno Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije vzpostavlja stalno evidenco volilne pravice državljanov Republike Slovenije, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji (v nadaljevanju: izseljenci). Ta evidenca se vodi po uradni dolžnosti in se vzpostavi na podlagi vpisa državljanov Republike Slovenije v posebne volilne imenike za volitve predsednika republike leta 1997 in volitve v Državni zbor leta 2000, dalje na podlagi zahtev za vpis v to evidenco tistih izseljencev, ki v evidenco volilne pravice še niso vpisani, in pa ob odselitvi v tujino. Evidenco mora Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije vzpostaviti v treh

mesecih po uveljavitvi zakona oziroma najkasneje do prvih prihodnjih volitev, na katerih bodo imeli izseljenci pravico glasovanja. Zakon se bo torej uporabljal že pri izvedbi letošnjih volitev predsednika republike in lokalnih volitev.

Državljana Republike Slovenije, ki nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji in še ni vpisan v evidenco volilne pravice, se v to evidenco vpiše na podlagi zahteve.

Zahtevo lahko vloži državljan kadarkoli in sicer pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji – na primer ob obisku v Republiki Sloveniji – na območju katerega je državljan ali eden od njegovih staršev imel zadnje stalno prebivališče; če tega ni mogoče ugotoviti, pa pri pristojnem organu, na območju katerega želi uresničevati volilno pravico, ali pa na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Canberri.

Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije je z namenom poenotenja postopkov pri sprejemu zahtev pripravilo obrazec »ZAHTEVA ZA VPIS V EVIDENCO VOLILNE PRAVICE«, ki je na voljo na upravnih enotah v Republiki Sloveniji ali na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Canberri.

Opozoriti je treba, da je zaradi točnosti evidence in lažjega reševanja zahtev, v obrazcu potrebno navesti čim bolj natančne podatke.

Obrazec (ki se lahko fotokopira) našteva tudi vrste dokumentov, izmed katerih se vsaj eden priloži zahtevi.

Vložitev zahteve ni povezana z nobenimi stroški (je takse prosta).

Mladi avstralski Slovenci s predsednikom Republike Slovenije g. MILANOM KUČANOM v Merrylandsu, 16. oktobra 2000.

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka le 20 metrov od slovenske cerkve v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico, gospo Sandro Krnel, po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra radi volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prsto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije

Telefon: 02 6243 4830

Fax: 02 6243 4827

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA, ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Telefon: 02 9517 1591

Fax: 02 9519 8889

PO Box 188, COOGEE, NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
 NOVA ZELANDIJA**

Telefon: 04 567 0027

Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT, NZ
 PO BOX 5, SMITHFIELD, NSW 2164

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

**Tiskarna za
 brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, BRUNSWICK, VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488

Fax: 03 9380 2141